

sigui exacte l'exemple que hom en cita de Llull (*AlcM*), però en tot cas apareix ja en els Ss. xiv-xv en el sentit de 'confeccionar, confitar' (exs. en els *DBal.* i *AlcM*);¹ *confeccionar* 'confitador' [fi S. xv, *Scachs* de Cèssulis]; *config* m. [*Spill*, v. 11052]; *parlar de configentes* 'confezir' mall., format com d'*esquitllentes*, a les *palpentes* i anàlegs. D'*afegir* s'ha extret a Eivissa «*desfexi*: desunir, despegar» (PzCabre-ro), on -x- deu ser grafia errònia.

¹ «Mostalla, mirra, orega --- pinyons --- e sia *confegit* ab mel». Recept. val. de Micer Joan, a. 1466 (*BABL* VII, 407); *tot confegit* 'adherit sense solució de continuïtat' (un terme rural amb un altre, sento a Banyoles, 1964). Alguns esc.Renaix. de la mena de Pons i Massaveu i Em. Vilanova sovint usaven *confezir* com un mer sinònim de 'pronunciar'.

Afeginat, *afeinassat*, V. *feina* (FER) *Afeitar*, V. *afaitar* *Afeixar*, *afeixugar*, V. *feix* *Afeixir*, variant ocasional i sense valor de *apeixir* (*péixer*) per influència de *afartar* *Afeli*, V. *beli* *Afemar*, V. *fems* *Afembrar*, *afemellar*, V. *femella* *Afer*, *aferat*, V. *fer* *Aferam*, V. *fer* adj. *Aferent*, V. *preferir* *Afèresi*, *afèrètic*, V. *dièresi* *Afermada*, *afermalles*, *afermança*, *afermançar*, *afermar*, *afermir*, V. *ferm* *Afermada*, *aferradis*, *aferrall*, *aferrallar*, *aferrament*, *aferrar*, *aferrassar*, *aferratall*, *aferraveles*, V. *ferro* *Aferrissar*, *aferrissat*, *aferrussada*, *aferrar*, relacionats amb FERRO però veg. més aviat FARRO (sentit primitiu) *Aferum*, V. *ferum* (FER adj.) *Afesomiat*, V. *fesomia* (FISIC) *Afetgegament*, *afetgegar*, V. *fetge* *Afi*, V. *fi* *Afiament*, *afiançar*, *afiat*, V. *fiar* *Afibllat*, *afiblar*, *afiblonat*, V. *fiblar* *Afibolia*, V. *ansibologia* *Afic*, *aficada*, *aficadís*, *aficall*, *aficament*, *aficar*, V. *ficar* *Afició*, *aficionar*, -*nat*, V. *fer* *Afidar*, *afidavit*, V. *fe* *Afig*, V. *afegir* *Afiganyar*, *afigat*, V. *figa* *Afiger*, etc. V. *afegir* *Afiguerat*, V. *figa* *Afiguració*, *afigurar*, V. *figura* *Afilador*, *afiladora*, *afiladura*, *afilament*, *afilant*, *afilar*, *afilat*, *afilerar*, V. *fil* *Afiliació*, *afiliar*, *afillament*, *afillar*, -*illat*, *afillolar*, V. *fill* *Afille*, *afillia*, V. *jillo* *Afiló*, *afilonada*, *afilurar*, V. *fil* *Afinació*, *afinador*, *afinament*, *afinar*, -*nat*, V. *fi* *Afinçar*, V. *finca* (FICAR) *Afininat*, V. *fi* *Afirmació*, *afirmar*, *afirmatiu*, V. *ferm* *Afissar*, V. *fiçar* o *enfissar* *Afistonar*, V. *fistó* (FESTA) *Ajistular*, -*lat*, V. *fistula* *Ajit*, *afitó*, V. *afegir* *Afitar*, *afiterar*, V. *fitar* *Afitorar*, V. *fitora* (FITA) *Afix*, *afixació*, *afixar*, V. *fix* *Aflacar*, V. *flac* *Aflairar*, *aflaire*, V. *flairar* *Aflamar*, -*mat*, V. *flama* *Aflancar*, *aflaquiment*, *aflaquir*, V. *flac* *Aflat*, V. *flat* *Aflautar*, -*tat*, V. *flauta*

AFLIGIR, pres del ll. *affligère* 'donar un cop contra alguna cosa', 'abatre', i aquest de *fligère* 'copejar'. □ 1.ª doc.: ja en alguns textos dels Ss. XIII i XIV.

Se'n cita algun ex. escadusser en Llull (veg. *AlcM*), on de tota manera és rar, mentre que *aflicció* i derivats hi apareixen més sovint. I ja n'hi ha diversos casos en Eiximenis, en particular en el *Llibre de les Dones*, en un dels passatges on és més segura la prosi-

ficació d'un poema juvenil (doncs, de c. als anys 1350-60) que diria: «no li sies mesquiner / ne molestar no la vulles, / ne la vulles *affligir* / continuament de paraules, / ne li sies gatinós / car fer-l'ies desperar / e venir tost a ---» (la prosificació va canviar en «--- ne la vulles molestar ne *affligir* de paraules contínuament ---», cap. 54, *EntreDLI*, I, 176, v. 72); «que lo qui dejuna a si mateix *aflejisca*» també en Eiximenis (*Scala Dei*, 22). I ja és freqüent en el *Tirant*: «ab amor infinida rebé la *aflegida* donzella», III, 281 (i 3 o 4 més en els *DBal.* i *DAG.*).

DERIV.: *Aflicció* [Llull]: «vella era, e son cor, per *afliccions* e per vellea, li donava treball», *Blanquerana* I, 117.22; vegeu-ne altres exs. de Llull i altres medievals en els *DBal.* i *AlcM*; *afliccionat*, -*ada* [Llull, Canals, etc.], *afliccionejar* [Llull]. *Aflicte* [Llull; Curial, 43]; *aflictar* [Ausiàs]; *aflictiu* [Eiximenis]. *Afligible*. *Afligiment* [«los afligiments, les llàgrimes desfoguen lo cor ---», NOLLER, *La Papallona*, 124].

²⁰ *Confligir*, rar en català, pres del ll. *confligère*; *conflicte*, ja en Joanot Martorell: «e donà batalla als moros, hon hagué molt gran *conflicte*, que y morí molta gent de una part e d'altra» [T. lo B. I, 22], i en Jaume Roig [«per tants *conflictes* / que són en tu, / aconsolar / te vull un tant», *Spill*, v. 15.000].

Infligir, pres del ll. *infligere* id. [c. al S. XVII, *Const. de Cat.*, *AlcM*; *inslicte*, -*a*, doc. de 1373]; *infligidor* [S. XIV]; *inslictiu*.

Aflongir, -*jar*, V. *flonjo* *Aflorament*, *afllorar*, V. *flor* *Aflotar*, *afllotnar*, V. *flota* *Afluència*, *aflluent*, *aflluir*, V. *fluir* *Afluix*, *aflluíxador*, *aflluíxar*, V. *fluix* *Afocat*, V. *foc* *Afojar*, *afolajar*, V. *fojo* *Afogar* (calar foc), *afogassar*, *afogat*, *afoguerat*, V. *foc* *Afogar* 'ofegar', V. *ofegar* *Afolcar*, V. *folc* *Afolll*, *afollador*, *afollament*, *afollar* 'malmetre', V. *follar* *Afolllar* 'embogir', *afollit*, V. *foll* *Afonar*, *afonacases*, *afondar*, *afondir*, V. *fons* *Afonia*, *afònic*, V. *fònic* *Afonsar*, V. *fons* *Afonyament*, *afonyar*, V. *fonyar* ⁴⁰ *Aforador*, *aforador*, *aforar*, V. *fur* *Aforament*, *aforcar* no són mots catalans sinó castellanismes arbitraris i passatgers *Afores*, V. *fora* *Aforestar-se*, V. *forest* *Aforinyar*, V. *furgar*

⁴⁵ AFORISME, 'dita breu que hom dóna amb el caràcter de regla', pres del gr. ἀφορισμός 'definició', 'aforisme', derivat de ἀφορίζω 'jo separo, defineixo', i aquest, de ὀρίζω id., derivat de ὄρος 'fita'. □ 1.ª doc.: 1695, Lacav.; 1757, *DTol.*; 1803, Belv., etc.

⁵⁰ Els diccs. no en donen exs. literaris fins al *Llibret de Versos* de T. Llorente; segurament en trobaríem d'anteriors. En francès ja es documenta *aphorisme* des de 1490 (*RForsch.* xxxii, 11), en cast. des de 1590 (i alterat en *anforisma*, ja en Juan Manuel, principi S. XIV).

⁵⁵ DERIV.: *Aforistic*, *aforística*. *Aforisma* és un altre derivat del mateix verb, per a la formació del qual veg. *DCEC*; *aporisma* [S. xv].

Aformigar, *aformiguerar*, V. *formiga* *Aforrar*, ⁶⁰ *aforrollar*, V. *forro* i *folro* *Afortir*, V. *fort* *Afor-*